

[Miljøministeren]

programmer for forskning og udvikling inden for miljøsektoren hører hjemme i miljøministeriet.

Så skal jeg lige komme med et par begrundelser med erfaringer fra de særlige initiativer, der allerede er igangsat af miljøstyrelsen, initiativer, som jeg tror man kan bygge videre på.

Der er igangsat udviklingsprojekter i samarbejde med industri- og landbrugssektoren, udviklingsarbejde rettet mod ændringer i produktionsprocesserne. I forbindelse med forslaget til loven om miljøforbedrende investeringer i landbruget er der på finansloven i 1986 afsat 10 mill. kr. til forskning og udvikling på dette område. Et tilsvarende beløb tænkes afsat de næste 3-4 år. Miljøstyrelsen koordinerer selvfølgelig dette initiativ med den øvrige forskning på området, den forskning, der sker uden for miljøministeriet, og indsatsen koordineres også med de øvrige initiativer inden for miljøbeskyttelsen.

Et andet eksempel er specialbevillingen til undersøgelsesarbejdet vedrørende dioxiner. Miljøministeriet har tidligere i fællesskab med energiministeriet finansieret forskning og udvikling vedrørende dioxiner for godt 1 mill. kr. Det følges nu op af et program til 5 mill. kr., der er optaget som et ændringsforslag på finansloven 1986. Den indsats er koordineret med miljøstyrelsens øvrige undersøgelser. Desuden samarbejder miljøstyrelsen og levnedsmiddelstyrelsen om en undersøgelse af dioxiner i fedtholdige levnedsmidler. Miljøministeriet er også i kontakt med sundhedsstyrelsen om en større undersøgelse af dioxinindholdet i modermælk.

Et tredje eksempel er forskning og udvikling vedrørende genanvendelse af affald og rene teknologier. Her er miljøstyrelsen sekretariat for de tilskudsmidler, som bevilges af rådet vedrørende genanvendelse. I 1986 er der tale om en rammebevilling på 30 mill. kr.

Sådan kunne man fortsætte. Der er altså tradition for at sætte ind med specielle programmer til opfølgning af folketingets prioritering inden for miljøsektoren.

Jeg finder det meget vigtigt at fastholde den nære sammenhæng mellem på den ene side det generelle udviklingsprogram og på den anden side forskning og udvikling inden for højt prioriterede enkeltområder, og jeg tror, at denne sammenhæng sikres bedst ved, at en særindsats som den foreslåede sker ef-

ter en vurdering af indsatsen inden for hele ministeriets område og ved, at administrationen af midlerne lægges i miljøstyrelsen i nær tilknytning til administrationen af miljølovene og det generelle udviklings- og undersøgelsesarbejde.

Kun disse bemærkninger, som vi forhåbentlig kan følge videre op under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil bestemt ikke på nogen måde underkende værdien af det udrednings- og udviklingsarbejde, som udføres i miljøministeriet og i de organer, som er knyttet til miljøministeriet, men jeg tror alligevel, det er nødvendigt her at sige, at der er behov for en løsning af teknologiske problemer, som ligger i den almindelige danske forskning, primært vel på DTH, men også andre steder, f.eks. i landbrugsforskningen, problemer, som er uløste i dag, og som ikke kan løses inden for miljøministeriets område.

Det er jo vældig godt med alle vore smukke planer og alle vore mange gode forslag om at undgå forurening på det ene og det andet område, men det nytter ikke noget, hvis vi ikke kan anvise alternative – og det er vel tit højteknologiske – løsninger, der ikke kan udarbejdes af de sagsbehandlere og de udmærkede jurister, økonomer osv., man har siddende i ministeriet, men som kræver egentlig videnskabelig forskning på forskningsinstitutioner. Det er dette løft i forskningen af uløste opgaver, som er noget, vi i vidt omfang ikke kan klare herhjemme, men som må bero på udenlandsk forskning. Vi føler, at Danmark er kompetent til at være med på dette område, men at der er for få midler til de pågældende formål; det er derfor, vi har indskudt teknologirådet som det på dette område mest kompetente organ.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg kan ikke være helt uenig med hr. Camre i, at der kan være et behov her som antydtes af hr. Camre, men jeg vil da godt sige, at hvis det var sådan, at staben af medarbejdere i miljøministeriet kun bestod af jurister og økonomer, ville jeg være endnu mere enig med hr. Camre, men det er jo ikke tilfældet; heldigvis har vi også en stab af